

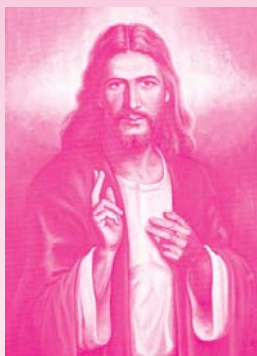

พฐ 17 เมษายน

สัปดาห์ที่ 3
เทศกาลปัสกา

สดด 66:1-3, 4-5,
6ก-7

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

กจ 8:1ข-8

วันนั้น เกิดการเบียดเบียนพระศาสนจักรอย่างรุนแรงในกรุงเยรูซาเล็ม ทุกคนนอกจากบรรดาอัครสาวกกระจัดกระจายไปตามชนบทในแคว้นยูเดียและสะมาเรีย

ผู้มีใจศรัทธาบางคนนำศพสเตเฟนไปฝังและรำไห่คร่ำครวญถึงเขาอย่างมาก ส่วนเขาโลออกถึงความพระศาสนจักร เข้าไปตามบ้าน จุดลาภทั้งชายและหญิงไปจองจำไว้ในคุก

บรรดาผู้ที่กระจัดกระจายไปเหล่านี้ออกไปยังที่ต่าง ๆ ประกาศพระวาจาเป็นชาวดีฟิลิปไปเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสตเจ้าให้ชาวเมืองนั้นฟัง ประชาชนที่ได้ฟังถ้อยคำของฟิลิป และเห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่เขากระทำ ก็พร้อมใจกันฟังคำสั่งสอนของเขา คนหลายคนที่ถูกปีศาจชั่วร้ายสิงอยู่ร้องเสียงดังแล้วปีศาจก็ออกไป คนอัมพาตและคนง่อยจำนวนมากหายจากโรค ประชาชนในเมืองนั้นจึงชื่นชมอย่างมาก

พระวรสาร

ยน 6:35-40

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า

“เราเป็นปังแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย เรบอกท่านทั้งหลายแล้วว่า ท่านเห็นเราแล้ว แต่ไม่เชื่อ ทุกคนที่พระบิดาทรงมอบให้เรา จะมาหาเรา และผู้ที่มาหาเรา เราจะไม่ผลักไล่ไปเลย เพราะเราลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อทำตามใจของเรา แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงส่งเรามา พระประสงค์ของผู้ทรงส่งเรามา ก็คือ เราจะไม่สูญเสียผู้ใด ที่พระองค์ทรงมอบให้แก่เรา แต่จะให้ผู้ผู้นั้นกลับคืนชีพ ในวันสุดท้าย พระประสงค์ของพระบิดาของเรา ก็คือ ทุกคนที่เห็นพระบุตรแล้วเชื่อในพระบุตร จะมีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย”

ข้อคิด

พระวากาล้างเล่าเรื่องการกลับใจของนักบุญเปาโล โดยเริ่มเล่าบรรยากาศการหนีตายจากการเบียดเบียนของคริสตังในกรุงเยรูซาเล็ม กระจัดกระจายไปทั่วและเขาโลอยู่ในหมู่ผู้เบียดเบียนนี้ แม้จะลำบากเพียงใดบรรดาศิษย์ก็ยังคงเดินทางประกาศเทศน์สอนทุกสถานที่เท่าที่ตนจะทำได้ ฉวยทุกโอกาสเท่าที่ตนมีแล้วพระก็ทรงอวยพรกิจการงานของพวกเขาก็สำเร็จ ประชาชนพร้อมใจกันฟังคำสั่งสอนของพวกเขา เราจึงฉวยโอกาสพูดเรื่องพระเยซูเจ้าแม้จะไม่สะดวกสบาย การพูดเรื่องพระเยซูเจ้าอาจหมายถึงความเจ็บในการรู้ทันความยากลำบากเพราะกำลังทำความดีท่ามกลางความไม่เข้าใจของผู้คน พระองค์จะทรงปกป้องรักษาเราไม่ให้มีใครสูญเสียไปเลย

